



SLUŽBENI GLASNIK

Unsko-sanskog kantona

Godina XVI - Broj 22	10. augusta 2012. BIHAĆ	Izdanje na bosanskom jeziku
----------------------	----------------------------	--------------------------------

Na osnovu člana 1. poglavlja IV i člana 11. b) poglavlja V, odjeljka A Ustava Unsko-sanskog kantona – Prečišćeni tekst (“Službeni glasnik Unsko-sanskog kantona” br. 1/04 i 11/04) na prijedlog Vlade Unsko-sanskog kantona, Skupština Unsko-sanskog kantona, na 26. sjednici održanoj 18.07. 2012. godine, donosi

ZAKON O PRUŽANJU BESPLATNE PRAVNE POMOĆI

I – OPĆE ODREDBE

Član 1.

(Sadržaj zakona)

(1) Ovim zakonom propisuju se način i uslovi za ostvarivanje prava na pravnu pomoć, subjekti za pružanje besplatne pravne pomoći, korisnici besplatne pravne pomoći, uvjeti i način za ostvarivanje, organ nadležan za pružanje besplatne pravne pomoći u Unsko-sanskom kantonu, (u daljem tekstu: Kanton) finansiranje i kontrola kvaliteta pružanja besplatne pravne pomoći, kao i nadzor nad provođenjem ovog zakona.

Član 2.

(Minimum prava)

(1) Prava utvrđena ovim Zakonom predstavljaju minimum prava koja se drugim zakonima i propisima ne mogu umanjivati.

(2) Lice ostvaruje besplatnu pravnu pomoć kod nadležnog organa za pružanje besplatne pravne pomoći.

(3) Organi za pružanje besplatne pravne pomoći ostvaruju međusobnu saradnju.

(4) Poslovi pružanja besplatne pravne pomoći građanima slabog imovinskog stanja su poslovi od društvenog, odnosno javnog interesa za Kanton.

Član 3.

(Besplatna pravna pomoć)

(1) Besplatna pravna pomoć je oblik ostvarivanja prava fizičkog lica na pravično suđenje i jednak pristup pravdi pred sudom i drugim organima, čije troškove u cijelosti ili djelimično snosi nadležni organ za pružanje besplatne pravne pomoći.

(2) Odobrena besplatna pravna pomoć može se ograničiti samo pod uslovima propisanim u ovom Zakonu.

(3) Pravo na besplatnu pravnu pomoć obuhvata i pravo na oslobođanje od taksi koje se ostvaruje u skladu sa drugim kantonalnim zakonima.

Član 4.

(Značenje izraza)

(1) Pojedini izrazi koji se koriste u ovom zakonu imaju slijedeća značenja:

- a) Pravo na besplatnu pravnu pomoć, u smislu ovog Zakona predstavlja pravo svakog fizičkog lica da uz ispunjenje određenih uvjeta, od nadležnog organa traži i ostvari besplatnu pravnu pomoć;
- b) Nadležni organ za pružanje besplatne pravne pomoći u smislu ovog Zakona je ustanovljeni organ za pružanje besplatne pravne pomoći korisnicima, u obimu i oblicima utvrđenim zakonom;
- c) Oblici ostvarivanja besplatne pravne pomoći, u smislu ovog Zakona su radnje i postupci kojima se korisniku besplatne pravne pomoći omogućava zaštita prava na pravično suđenje i jednak pristup pravdi;
- d) Korisnik besplatne pravne pomoći je svako fizičko lice kojem je odobrena besplatna pravna pomoć;
- e) Nadležni organ za pružanje besplatne pravne pomoći u Kantonu je Kantonalni zavod za pružanje besplatne pravne pomoći, (daljem tekstu: Zavod)

- f) Osobom lošeg imovinskog stanja smatra se osoba koja, prema svom općem imovinskom stanju i stanju članova svog porodičnog domaćinstva, nema sredstava da plati punomočnika i/ili radnje punomočnika, te troškove postupka, bez štete za nužno izdržavanje sebe i svoje porodice;
- g) Članovima porodičnog domaćinstva korisnika besplatne pravne pomoći smatraju se osobe utvrđene Porodičnim zakonom Federacije Bosne i Hercegovine,
- h) Međunarodnim konvencijama smatraju se svi međunarodni akti koji se odnose na pravo pojedinca na pravično suđenje i jednak pristup pravdi, a koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala;
- i) Pružalac besplatne pravne pomoći je lice zakonom ovlašteno za pružanje besplatne pravne pomoći;

Član 5.

(Ravnopravnost spolova)

Odredbe ovog zakona odnose se podjednako na osobe muškog i ženskog spola, bez obzira na rod imenice upotrebljene u tekstu Zakona.

II - OBLICI OSTVARIVANJA BESPLATNE PRAVNE POMOĆI I OBLASTI KOJE ZAKON OBUHVATA

Član 6.

(Oblici ostvarivanja besplatne pravne pomoći)

- (1) Besplatna pravna pomoć ostvaruje se kao pravo na:
 - a) opće informacije o pravima i obvezama;
 - b) pomoć u popunjavanju obrazaca;
 - c) pravne savjete;
 - d) pravnu pomoć pri sastavljanju svih vrsta podnesaka;
 - e) zastupanje pred organima uprave i institucijama;
 - f) zastupanje na sudu;
 - g) sačinjavanje apelacija;
 - h) pravnu pomoć u postupcima mirnog rješavanja spora (medijacija).

(2) Pravo na opće informacije o pravima i obvezama i pomoć u popunjavanju obrazaca za ostvarivanje prava na besplatnu pravnu pomoć

imaju sva lica bez obzira na ispunjavanje uslova propisanih ovim zakonom.

(3) Pravni savjet je detaljno informisanje o načinu i mogućnostima rješavanja određenog pravnog pitanja u konkretnoj pravnoj stvari.

4) Pravna pomoć iz stava (1) ovog člana pruža se bez naknade, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

Član 7.

(Postupci u kojima se pruža besplatna pravna pomoć)

(1) Besplatna pravna pomoć pruža se korisnicima besplatne pravne pomoći u postupcima u kojima se ostvaruju i štite njihova prava i na zakonu zasnovani interesи.

(2) Postupci iz stava (1) ovog člana su:

- a) upravni postupak;
- b) upravni spor;
- c) prekršajni postupak;
- d) parnični postupak;
- e) vanparnični postupak;
- f) izvršni postupak;
- g) krivični postupak, u skladu sa zakonima o krivičnom postupku.

Član 8.

(Postupci u kojima se ne pruža besplatna pravna pomoć)

Ostvarivanje prava na besplatnu pravnu pomoć ne odnosi se na:

- a) postupak pred privrednim sudovima i odjeljenjima nadležnih sudova;
- b) postupak registracije pravnih subjekata;
- c) postupak registracije preduzetničke ili obrtničke djelatnosti;
- d) postupak registracije udruženja i fondacija;
- e) postupak pribavljanja urbanističke saglasnosti i građevinske dozvole, te druge pravne radnje u vezi s građenjem;
- f) sastavljanje privatnih isprava i ugovora.

Član 9.

(Evidencija)

O pruženoj besplatnoj pravnoj pomoći nadležni organ za pružanje besplatne pravne pomoći (u daljem tekstu :nadležni organ) vodi evidenciju u manuelnoj i elektronskoj formi, a način vođenja i sadržaj evidencija propisuje ministar Ministarstva

pravosuđa i uprave Unsko-sanskog kantona (u daljem tekstu: ministar pravosuđa).

Član 10.

(Korisnik besplatne pravne pomoći)

Korisnik besplatne pravne pomoći je građanin kome se pravna pomoć pruža po uslovima, kriterijima i načinu ostvarivanja pravne pomoći propisanim ovim zakonom.

Član 11.

(Zabранa diskriminacije)

Korisnik besplatne pravne pomoći ima pravo na besplatnu pravnu pomoć, pod uslovima propisanim ovim zakonom, bez obzira na njegovu rasu, boju kože, jezik, vjeru, etničku pripadnost, nacionalno ili socijalno porijeklo, veze s nacionalnom manjinom, političko ili drugo uvjerenje, članstvo u sindikatu ili drugom udruženju, obrazovanje, pol, polno izražavanje ili orientaciju, kao i svaku drugu okolnost koja ima za svrhu ili posljedicu da mu onemogući ili ugrožava priznavanje, uživanje ili ostvarivanje na ravноправnoj osnovi prava utvrđenih ovim zakonom.

Član 12.

(Obaveza zastupanja po međunarodnim konvencijama)

Pravna pomoć se pruža građanima po međunarodnim konvencijama koje obavezuju Bosnu i Hercegovinu.

III - USLOVI, KRITERIJI I NAČIN OSTVARIVANJA PRAVNE POMOĆI

Član 13.

(Ostvarivanje besplatne pravne pomoći po osnovu statusa)

(1) Pravo na besplatnu pravnu pomoć na osnovu statusa ostvaruje:

- a) korisnik stalne novčane pomoći ostvarene prema propisu o socijalnoj zaštiti
- b) djeca bez roditeljskog staranja;
- c) lice kome je oduzeta poslovna sposobnost i duševno oboljelo lice smješteno u zdravstvenu ustanovu, ustanovu socijalne zaštite ili drugu specijaliziranu ustanovu,
- d) penzioner koji prima najnižu penziju ili srazmjerno INO penziju, koja zajedno sa

- samostalnom penzijom ne prelazi iznos najniže penzije;
- e) žrtve nasilja u porodici ili nasilja na osnovu spola,

Član 14.

(Ostvarivanje besplatne pravne pomoći po osnovu lošeg imovinskog stanja)

(1) Pravo na besplatnu pravnu pomoć ostvaruje lice lošeg imovinskog stanja kada to utvrdi nadležni organ.

(2) Građaninom slabog imovinskog stanja se, po odredbama ovog Zakona, smatra lice čija ukupna redovna primanja i prihodi po članu domaćinstva ne prelaze iznos od 25% prosječne isplaćene mjesecne neto plaće zaposlenih u Federaciji Bosne i Hercegovine u prethodnoj kalendarskoj godini, a nema nekretnine ili imovinu koja može podmiriti troškove postupka, izuzev nekretnina i imovine koja ne može biti predmet izvršenja u skladu sa Zakonom o izvršnom postupku.

(3) Ne smatra se građaninom slabog imovnog stanja lice koje živi u zajedničkom domaćinstvu sa punoljetnim članom svoje porodice, a koji je takvog imovinskog stanja da je u mogućnosti da snosi njegove troškove advokatskih usluga.

(4) Kod utvrđivanja slabog imovinskog stanja građanina iz stava (2) ovog člana, neće se uzimati u obzir prihod i imovina članova porodice korisnika pravne pomoći, koji sa njim žive u zajedničkom domaćinstvu, a protivstranka su u postupku.

Član 15.

(Djelimična naknada troškova postupka)

Kada podnositelj zahtjeva na raspolaganju ima određena sredstva koja se mogu koristiti u toku postupka, ali su nedovoljna za plaćanje troškova postupka, a naročito troškova zastupanja, nadležni organ za pružanje besplatne pravne pomoći odredit će koje troškove postupka snosi podnositelj.

Član 16.

(Odbijanje pružanja besplatne pravne pomoći)

(1) Besplatnu pravnu pomoć podnositelju zahtjeva neće se pružiti ili će biti uskraćena:

a) ako nisu ispunjeni kriteriji iz člana 13. ovog zakona

- b) ako se radi o neopravdanom vođenju postupka,
- c) ako se radi o zloupotrebi prava na besplatnu pravnu pomoć.

(2) Besplatna pravna pomoć će se odbiti ili uskratiti licu koje se ponaša izrazito nasilnički, nepristojno i uvredljivo prema zaposlenicima Zavoda.

(3) U slučaju iz stava (1) i (2) ovog člana, direktor Zavoda će rješenjem odbiti ili uskratiti dalje pružanje pravne pomoći.

(4) Rješenja iz stava (3) ovog člana su konačna i protiv njih nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe nadležnom sudu.

(5) Neopravdano vođenje postupka u smislu stava (1) tačka b) ovog člana postoji kada je podnositelj zahtjeva za besplatnu pravnu pomoć u očiglednom nesrazmjeru sa stvarnim izgledom za uspjeh, kao i kada želi da vodi postupak radi postizanja svrhe, koja je suprotna načelima poštovanja i morala.

(6) Zloupotreba prava na besplatnu pravnu pomoć, u smislu stava (1) tačka c) postoji kada je podnositelj zahtjeva za besplatnu pravnu pomoć dao netačne podatke o ispunjavanju kriterija iz ovog zakona, ili ako u slučaju promijenjenih okolnosti u toku vođenja postupka iste nije prijavio nadležnom organu.

IV – POSTUPAK OSTVARIVANJA BESPLATNE PRAVNE POMOĆI

Član 17.

(Zahtjev za pružanje besplatne pravne pomoći)

(1) Zahtjev za pružanje besplatne pravne pomoći, uz priložene dokaze o ispunjavanju uslova propisanih ovim zakonom, podnosi se nadležnom organu na obrascu koji propisuje ministar pravosuđa.

(2) Podnositelj zahtjeva prilaže uz zahtjev svoju ovjerenu pisani izjavu i ovjerenu pisani izjavu punoljetnih članova svog porodičnog domaćinstva o imovinskom stanju, kao i svoju ovjerenu pisani izjavu i pisani izjavu punoljetnih članova svog porodičnog domaćinstva o dopuštanju uvida u sve podatke o imovini i prihodima.

(3) Za tačnost podataka navedenih u zahtjevu, podnositelj zahtjeva odgovara krivično i materijalno.

Član 18. (Provjera podataka)

(1) Nadležni organ, prema vlastitoj procjeni, provjerava činjenice navedene u izjavi o imovinskom stanju podnosioca zahtjeva i punoljetnih članova njegovog porodičnog domaćinstva, a obavezno kada to zatraže organi pred kojima se treba voditi postupak, lice protiv kojeg se vodi postupak kao i lice koje ima pravni interes.

(2) Na zahtjev nadležnog organa, organi i pravna lica dužna su dostaviti podatke kojim raspolažu ili vode evidenciju o činjenicama navedenim u izjavi o imovinskom stanju podnosioca zahtjeva.

Član 19.

(Rješenje)

(1) O zahtjevu za pružanje besplatne pravne pomoći, o djelimičnoj naknadi troškova postupka i o otkazivanju odobrenе pravne pomoći odlučuje rukovodilac nadležnog organa rješenjem, bez odgađanja, a najkasnije u roku 15 dana od dana podnošenja zahtjeva, odnosno utvrđivanja uslova za otkazivanje odobrenе pravne pomoći, u skladu sa odredbama federalnog zakona kojim se reguliše upravni postupak.

(2) Protiv rješenja iz stava (1) ovog člana korisnik ima pravo uložiti žalbu u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

(3) Žalba na rješenje iz stava (1) ovog člana koje je donio rukovodilac nadležnog organa podnosi se ministru pravosuđa, koji o žalbi odlučuje u roku od osam dana od dana podnošenja žalbe.

(4) Protiv rješenja donešenog po žalbi iz stava (3) ovog člana nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.

Član 20.

(Vremensko važenje rješenja)

(1) Rješenje o odobrenoj besplatnoj pravnoj pomoći važi do pravosnažnog okončanja postupka za koji je besplatna pravna pomoć odobrena, ukoliko odobrena pravna pomoć nije ranije otkazana ili opozvana.

(2) Za postupke po vanrednim pravnim lijekovima i za postupke pred ustavnim sudovima Bosne i Hercegovine i pred Evropskim sudom za ljudska prava na osnovu zahtjeva stranke, donosi se posebno rješenje.

(3) Na rješenje iz stava (1) ovog člana primjenjuju se odredbe člana 19. ovog zakona.

Član 21.

(Povrat troškova postupka)

(1) Kada je korisnik potpuno ili djelimično uspio u postupku i dosuđeni mu troškovi postupka, na zahtjev nadležnog organa dužan je da vrati u budžet Kantona iznos troškova ostvarenih po osnovu odobrenе besplatne pravne pomoći, o čemu se donosi posebno rješenje.

(2) Na rješenje iz stava (1) ovog člana primjenjuju se odredbe člana 19. ovog Zakona.

Član 22. (Obaveza

vraćanja sredstava)

(1) Kada se u toku postupka donese rješenje o otkazivanju besplatne pravne pomoći zbog zloupotrebe prava na besplatnu pravnu pomoć ili se utvrdi da su se finansijske prilike korisnika ili članova njegovog porodičnog domaćinstva bitno izmijenile tako da je isti u mogućnosti potpuno ili djelimično vratiti troškove za pruženu pravnu pomoć, korisnik je dužan vratiti u budžet Kantona sredstva utrošena na pružanje pravne pomoći, o čemu se donosi posebno rješenje.

(2) Na rješenje iz stava (1) ovog člana primjenjuju se odredbe člana 19. ovog Zakona.

Član 23.

(Način obračuna troškova i utrošenih sredstava i pripadnost)

Troškovi ostvareni po osnovu pružene pravne pomoći i sredstva utrošena na pružanje pravne pomoći obračunavaju se prema advokatskoj tarifi, dok se ostali troškovi utvrđuju na osnovu odgovarajuće dokumentacije, a prihod su budžeta Kantona.

Član 24. (Troškovi

izgubljenog spora)

Kada korisnik izgubi spor za čije vođenje mu je odobrena besplatna pravna pomoć, nije dužan nadoknaditi troškove pravne pomoći.

V – SUBJEKTI OVLAŠTENI ZA PRUŽANJE BESPLATNE PRAVNE POMOĆI

Član 25. (Subjekti)

(1) Besplatnu pravnu pomoć u skladu sa odredbama ovog zakona pruža Kantonalni zavod za besplatnu pravnu pomoć, kao samostalna upravna organizacija osnovana Zakonom o organizaciji i djelokrugu kantonalnih organa uprave i kantonalnih upravnih organizacija ("Službeni glasnik Unsko - sanskog kantona" br.12/08 i 12/10).

(2) Besplatnu pravnu pomoć mogu pružati advokati koji su članovi advokatskih komora u Bosni i Hercegovini, udruženja registrovana za pružanje besplatne pravne pomoći i drugi subjekti, u skladu sa drugim zakonima.

Član 26. (Pravo zastupanja)

Pravo zastupanja korisnika besplatne pravne pomoći u skladu sa procesnim zakonima u Bosni i Hercegovini imaju:

- a) pravni zastupnici Zavoda i zaposlenici udruženja koja su registrovana za pružanje besplatne pravne pomoći, pod uvjetom da su diplomirani pravnici koji imaju položen pravosudni ispit i najmanje tri godine radnog iskustva na pravnim poslovima nakon položenog pravosudnog ispita;
- b) advokati - članovi advokatskih komora u Bosni i Hercegovini.

Pravni zastupnik može biti postavljen za branitelja licu slabog imovnog stanja lišenom slobode, odnosno osumnjičenom ili optuženom, na način i po postupku utvrđenom Zakonom o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" br.35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09 i 12/10).

Član 27. (Plaćanje troškova)

(1) Poslovi pružanja pravne pomoći od strane pravnih zastupnika obavljaju se besplatno.

(2) Obaveza plaćanja pravne pomoći, kao i obaveza plaćanja troškova u vezi sa postupcima u kojima je pružana pravna pomoć (vještačenja

i drugi stvarni troškovi), postoji kada se tokom postupka ili po njegovom završetku, po službenoj dužnosti ili po prijavi bilo kog lica, utvrdi da je korisnik pravne pomoći imao ili ima dovoljno sredstava za plaćanje zastupanja i da nije ispunjavao kriterije za pružanje besplatne pravne pomoći.

(3) U slučaju iz stava (2) ovog člana, direktor Zavoda će donijeti rješenje o poništavanju ili izmjeni rješenja o pružanju pravne pomoći u slučaju da je postupak okončan, odnosno rješenje o obustavljanju pružanja pravne pomoći u slučaju da je postupak u toku.

(4) Rješenjem iz stava (3) ovog člana ujedno će biti odlučeno o obavezi plaćanja naknade za sve radnje poduzete tokom pružanja pravne pomoći i zastupanja tog korisnika, kao i obavezi plaćanja drugih troškova nastalih u vezi s tim, osim u slučaju kad sud o tome odlučuje.

VI – RUKOVOĐENJE I UNUTRAŠNJA ORGANIZACIJA

Član 28. (Rukovođenje)

(1) Radom Zavoda rukovodi direktor koji se imenuje u skladu sa propisima koji regulišu postupak i način imenovanja direktora samostalnih kantonalnih upravnih organizacija.

(2) Unutrašnja organizacija Zavoda mora osigurati obavljanje poslova Zavoda na cijelom području Kantona.

(3) Za direktora može biti imenovan diplomirani pravnik, koji pored općih i posebnih uslova utvrđenih zakonom i pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji, ima položen pravosudni ispit i pet godina radnog iskustva u radu na pravnim poslovima, nakon položenog pravosudnog ispita.

(4) Direktor je naredvodavac za raspolaganje budžetskim sredstvima određenim za finansiranje rada Zavoda.

(5) Direktor za svoj rad odgovara Vladi Kantona.

Član 29. (Vršenje dužnosti direktora)

(1) U slučaju da direktoru prestane radni odnos ili da nije u mogućnosti obavljati dužnost u dužem vremenskom periodu, Vlada Kantona

može imenovati vršioca dužnosti direktora, ali najduže na period od šest mjeseci.

(2) U slučaju privremene odsutnosti, dužnost direktora vrši pomoćnik direktora, koga on pismenim aktom odredi.

Član 30.

(Unutrašnja organizacija)

Unutrašnja organizacija Zavoda utvrđuje se pravilnikom, koji donosi direktor uz prethodno pribavljenu saglasnost Vlade Kantona.

Član 31.

(Pomoćnici direktora)

(1) Pravni zastupnici postavljaju se na način i po postupku utvrđenom zakonom za rukovodeće državne službenike kantonalnih organa državne službe

(2) Pravilnikom iz člana 30. ovog Zakona se, pored ostalog, utvrđuje broj pravnih zastupnika i određuju uslovi za njihovo postavljenje, s tim da za pravnog zastupnika može biti postavljen diplomirani pravnik, koji pored općih i posebnih uslova utvrđenih zakonom i pravilnikom, ima položen pravosudni ispit i tri godine radnog iskustva u radu na pravnim poslovima, nakon položenog pravosudnog ispita.

(3) Pravni zastupnik je ovlašten za obavljanje svih poslova iz nadležnosti Zavoda u skladu sa odredbama ovog Zakona, kao i drugih propisa.

Član 32.

(Državni službenici i namještenici)

Ostale poslove u Zavodu, osim poslova koje vrši direktor, obavljaju državni službenici i namještenici, što se utvrđuje pravilnikom iz člana 30. ovog Zakona.

VII – PRAVA I DUŽNOSTI PRAVNIH ZASTUPNIKA I OSTALIH ZAPOSLENIKA

Član 33.

(Prava zaposlenika)

(1) Pravni zastupnici i drugi zaposlenici u Zavodu, imaju pravo na plaću i druga lična primanja, kao i ostala prava iz radnog odnosa, u skladu sa propisima kojima su ta prava utvrđena za rukovodeće državne službenike, odnosno državne

službenike ili namještenike odgovarajućeg ranga u kantonalnim organima državne službe.

(2) Pravni zastupnik ima pravo na uvećanje plaće u visini od 20 % zbog specifičnosti obavljanja poslova.

Član 34.

(Prava i dužnosti pravnih zastupnika)

Pravni zastupnik je nezavisan i samostalan u vršenju svojih poslova i ima pravo i dužnost da u okviru dobijenog ovlaštenja poduzima sve zakonite pravne radnje koje su po njihovoj ocjeni u interesu korisnika pravne pomoći.

Član 35.

(Obaveza čuvanja službene tajne)

(1) Pravni zastupnik je dužan da pruža pravnu pomoć savjesno i stručno u skladu s ustavom, zakonom i drugim propisima.

(2) Pravni zastupnik je dužan da čuva kao službenu tajnu sve što je saznao ili mu je stranka povjerila, izuzev ako je u svojstvu branitelja oslobođen ove obaveze na osnovu izričitog ili prešutnog odobrenja stranke, kao i u slučajevima kada branitelj posumnja da predstoji izvršenje težeg krivičnog djela ili kada se pokrene parnica radi namirenja troškova i izdataka koje je stranka prouzrokovala Zavodu lažno prikazujući svoje imovinsko stanje, a u cilju obezbjeđenja besplatnog zastupanja.

(3) Službenu tajnu iz stava 2. ovog člana dužni su čuvati i drugi zaposlenici koji rade ili su radili u Zavodu.

Član 36.

(Razlozi za odbijanje zastupanja)

(1) Pravni zastupnik će odbiti odbranu i zastupanje u krivičnim stvarima:

- ako je lično oštećen, odnosno ako je bračni ili vanbračni drug oštećenog ili tužitelja, njegov srodnik po krvi u pravoj liniji, u pobočnoj liniji do četvrtog stepena ili po tazbini do drugog stepena,
- ako je pozvan kao svjedok u istom predmetu,
- ako je postupao u istom predmetu u vršenju sudske i/ili tužilačke funkcije,
- u drugim slučajevima predviđenim posebnim zakonom.

(2) Pravni zastupnik će odbiti zastupanje u parničnom postupku:

- a) ako je pružao pravnu pomoć suprotnoj stranci u istom predmetu ili po bilo kom pitanju vezanom za taj predmet,
- b) ako je suprotnoj stranci u istom predmetu pravnu pomoć pružao drugi pravni zastupnik,
- c) ako je postupao u istom predmetu u vršenju sudske i tužilačke funkcije ili kao ovlaštena službena osoba bilo kog organa,
- d) ako on ili drugi zaposlenici Zavoda imaju lični interes koji je, ili može biti i u sukobu s interesima zastupane stranke i
- e) u drugim slučajevima predviđenim posebnim zakonom.

Član 37.

(Otkazivanje punomoći)

(1) Odmah po saznanju za postojanje razloga i okolnosti iz člana 36. ovog Zakona, pravni zastupnik je dužan otkazati punomoć stranci.

(2) Po otkazivanju punomoći pravni zastupnik je dužan u periodu od 30 dana nastaviti pružati pravnu pomoć, ako je to neophodno da se od stranke otkloni kakva šteta, osim ako stranka nije imenovala drugog zastupnika ili se preduzimanju tih radnji izričito protivi.

(3) Pravni zastupnik nije dužan postupati u skladu sa stavom (2) ovog člana ako stranka otkaže punomoć, ali je dužan u momentu otkazivanja punomoći u pismenoj formi obavijestiti stranku o svim relevantnim rokovima kao i zakazanim terminima u konkretnom predmetu.

Član 38.

(Dužnosti pravnog zastupnika

kao branitelja)

(1) Pravni zastupnik kao branitelji tokom krivičnog postupka mora, zastupajući lice lišeno slobode, odnosno osumnjičenog ili optuženog, preduzimati sve neophodne radnje u cilju utvrđivanja činjenica i prikupljanja dokaza koji idu u korist lica koje brane, kao i zaštite njegovih prava.

(2) Prava i dužnosti pravnog zastupnika kao branitelja ne prestaju u slučaju opoziva, sve dok ga sudija odnosno vijeće ne razriješe te dužnosti.

Član 39.

(Obaveza informisanja)

Pravni zastupnik je dužan da informiše stranku o preduzetim radnjama u postupku i o svim

drugim činjenicama relevantnim za tok i ishod konkretnog postupka.

Član 40. (Obaveza

pravnog zastupnika)

Pravni zastupnik ne smije:

- a) dozvoliti da porodični, društveni, politički i/ili drugi odnosi utiču na vršenje njegovih službenih dužnosti,
- b) upotrijebiti ili se koristiti ugledom Zavoda da ostvare svoje privatne interese ili interese drugih,
- c) postupati ili dopustiti drugima da postupaju na način da se stiče utisak da je bilo ko u posebnom položaju i da može vršiti utjecaj na pravnog zastupnika ili na ishod postupka.

Član 41.

(Zabrana obavljanja drugih poslova)

Pravni zastupnik ne smije obavljati dužnost, djelatnost ili biti na položaju koji dovodi do sukoba interesa sa njegovim dužnostima, a naročito:

- a) ne smije obavljati dodatnu djelatnost za koju se plaća naknada, osim u slučaju kada je to posebno odobreno,
- b) ne smije biti član političkih stranaka i ne smije slijediti upute političkih stranaka.

Član 42. (Dužnosti

pravnih zastupnika)

(1) Pravni zastupnik je dužan razmotriti i postupati po svim predmetima koji su mu dodijeljeni, osim u predmetima u vezi kojih se zahtjeva njegovo izuzeće.

(2) Pravni zastupnik je dužan da kontinuirano radi na usavršavanju i povećavanju nivoa svoje profesionalne stručnosti za obavljanje poslova pružanja pravne pomoći.

(3) Pravni zastupnik je dužan preduzimati radnje u vršenju odbrane ili zastupanja na krajnje profesionalan, strpljiv i dostojanstven način, kako prema nosiocima sudske i tužilačke funkcije, tako i prema ostalim službenim licima, strankama koje zastupaju i protivnim strankama, svjedocima, advokatima i drugim licima sa kojima službeno kontaktira.

Član 43.**(Način postupanja pravnog zastupnika)**

(1) Pravni zastupnik ne smije pokrenuti, dozvoliti niti uzimati u obzir razgovor sa sudijom bez prisustva suprotne stranke u vezi sa postupkom koji je u toku, osim na zakonom dopušten način.

(2) Pravni zastupnik je obavezan da svoje poslove obavlja brzo, efikasno i pravično, uz poštovanje prava svih uključenih strana da budu saslušane i da se njihovi sporovi riješe bez nepotrebnog odgađanja ili troškova.

Član 44.**(Angažovanje drugih lica)**

(1) Pravni zastupnik može u pojedinom postupku angažovati ili zatražiti angažovanje vještaka, sudskih tumača i drugih lica, kada je to neophodno za vršenje odbrane ili zastupanja, samo na osnovu prethodnog odobrenja direktora Zavoda, osim u slučaju kada to objektivno nije bilo moguće prethodno pribaviti.

(2) Direktor neće odobriti angažovanje lica iz stava (1) ovog člana, ukoliko ocijeni da njihovo angažovanje nije neophodno za uspješnu odbranu ili zastupanje stanke.

(3) Pravni zastupnik je dužan da predloži ili angažuje lica iz stava (1) ovog člana sasvim nepristrasno, rukovodeći se isključivo njihovom stručnošću i iskustvom u obavljanju poslova za koje se angažuju.

Član 45.**(Obavijest o nedozvoljenom ponašanju)**

(1) Ako neko dođe do saznanja da je pravni zastupnik ili drugi zaposlenik Zavoda postupio suprotno odredbama ovog Zakona ili bilo kog drugog zakona, što ga čini nepodobnim za vršenje poslova u Zavodu, ima pravo i dužnost da o tome obavijesti direktora Zavoda.

(2) Pravni zastupnik koji posjeduje informaciju o mogućem kršenju ovog Zakona od strane drugog pravnog zastupnika, dužan je o tome obavijestiti direktora Zavoda, a ukoliko se ta informacija odnosi na direktora, onda je dužan o tome obavijestiti ministra pravosuđa, koji preispituje osnovanost primljene informacije i o tome obavještava Vladu Kantona.

Član 46.**(Odgovornost zaposlenika Zavoda)**

Pravni zastupnici i ostali zaposlenici u Zavodu odgovorni su za svoj rad shodno odredbama ovog Zakona i drugih propisa kojima je to regulisano za rukovodeće državne službenike, državne službenike i namještenike organa državne službe.

**VIII – NADZOR NAD PRIMJENOM
ZAKONA****Član 47.****(Nadzor nad primjenom zakona)**

(1) Nadzor nad provođenjem odredaba ovog zakona vrši Ministarstvo pravosuđa i uprave Unsko-sanskog kantona.

(2) U cilju vršenja nadzora nad zakonitošću rada, Zavod je obavezan Ministarstvu iz stava (1) ovog člana, dostavljati polugodišnji i godišnji izvještaj o radu.

IX – ZAVRŠNE ODREDBE**Član 48. (Stupanje****na snagu zakona)**

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Unsko-sanskog kantona", a počet će se primjenjivati danom početka rada Zavoda.

Broj 01-02-1-385/12
18. jula 2012. godine
Bihać

Predseda vijeća Skupštine
Unsko-sanskog kantona
Admir Hadžipašić,
dipl. pravnik